

bygge overvægt. Hertil kræves en flerstrengt indsats.

Vi skal skabe gode og sunde rammer for vores børns hverdag, og her er det forældrene, som har det primære ansvar for at lære børnene at spise sundt og bevæge sig hver dag. Men det er vigtigt, at den information og viden også er tilgængelig de steder, hvor de fleste børn opholder sig mange timer hver dag, dvs. i daginstitutionerne, i skolerne og i fritidsordningerne. Redegørelsen indeholder derfor en række initiativer, der skal styrke og understøtte kommuner og kommunale institutioners arbejde med netop at fremme sunde kost- og motionsvaner hos børn og unge.

Fødevarerstyrelsens alt om kost-rejsehold gør allerede et stort stykke arbejde. En evaluering viser, at 51 pct. af de steder, som rejseholdet har besøgt, også efterfølgende rent faktisk formulerer en kostpolitik, og den viser også, at besøgene i høj grad bidrager til, at institutionerne etablerer en madordning, og det er vigtigt.

Regeringen har som målsætning, at børnene skal have mulighed for at købe et sundt måltid midt på dagen. Madordninger skal som udgangspunkt finansieres af forældrene præcis ligesom i dag, hvor vi selv køber brød, pålæg og frugt til vores børns madpakker. Det er klart, at vi må hjælpe de familier, der ikke har råd. Jeg fremsætter i løbet af kort tid en ny dagtilbudslov, og den vil indeholde en hjemmel for, at kommunerne fremover kan betale for maden til de børn, som har en friplads.

Regeringen arbejder også for at stoppe reklamer for usunde produkter rettet mod børn. I starten af det nye år vil jeg kortlægge, hvad der findes af frivillige aftaler, og vurdere dem, før jeg tager stilling til, hvad der eventuelt yderligere skal til.

Men det er jo ikke gjort med børnene. Regeringen vil via en række andre initiativer fremme sunde kostvaner hos voksne og hos ældre, og her spiller partnerskaber med bl.a. foreninger og fødevarerhvervet en stor rolle. Viden om, hvad der er sundt, er en af forudsætningerne for, at man kan leve et sundt liv.

Men det er også afgørende, at forbrugerne sikres reelle valgmuligheder, herunder de sunde, når de står i supermarkedet eller i en butik og køber ind. Forbrugerne har derfor krav på gennemsigtighed, når de er ude at handle. De har krav på at kunne sætte deres lid til, at de informationer og oplysninger, der står på fødevarerne, er rigtige og veldokumenterede. Det skal

være muligt for forbrugerne at vælge deres varer efter andre parametre end lige præcis prisen. Det kan være, at man lægger vægt på økologi, på sundhed, på etik, på produktionsforhold eller varens oprindelse.

Regeringen har taget initiativ til at stramme op på mærkning af vores fødevarer på en række væsentlige områder. Jeg kan her nævne skrap-pere regler for mærkning af kød, og ved årsskiftet lanceres ernæringsmærket, der skal give forbrugerne den fornødne viden om fødevarens sammensætning på en overskuelig og forståelig måde.

Kl. 10.10

Vi har i udarbejdelsen af mærket haft drøftelser med en række fødevarermyndigheder og detailhandelen, og det er min klare forventning, at ernæringsmærket i løbet af 2007 vil begynde at finde vej til mange produkter på hylderne og i supermarkederne. Det primære succeskriterium for ernæringsmærket er, at fødevarermyndighederne vælger at anvende det mest positive mærke, hvor der står »spis mest« på, fordi det skal være let tilgængeligt, når man er ude og købe ind, at finde de sundeste varer på en hurtig og let måde.

Ansvarlighed er jo så en forudsætning for fødevarer sikkerhed. Regeringen vil gøre sit til at skabe forudsætningerne for, at forbrugerne kan have tillid til, at de fødevarer, de køber, er i orden. Det ansvar prioriterer regeringen meget højt. Regeringen og Dansk Folkeparti har derfor også iværksat en række ambitiøse tiltag med det formål at styrke fødevarer sikkerheden. Jeg kan bl.a. nævne salmonellahandlingsplanen, den allerede iværksatte multoleranceplan og tiltagene til en mere restriktiv importpolitik.

Det danske kontrolsystem bygger på, at fødevarer myndigheder og producenter selv foretager løbende kontrol i deres virksomhed. Regeringen udvider nu egenkontrollen, så den også dækker primærproduktionen. Via et kontrolsystem, der dækker hele fødevarerekæden, kan vi gøre fødevarer sikkerheden endnu bedre, end den er i dag.

Samtidig får vi styrket arbejdet med at forbedre dyrevelfærden, dels ved at dyrevelfærd indarbejdes i egenkontrollen, dels i regi af dyrevelfærdsrejseholdet, der er etableret her i 2006.

Men det er nødvendigt, at vi hele tiden justerer og forbedrer fødevarer kontrollen der, hvor der viser sig at være problemer, og det er vi allerede godt i gang med. Den langsigtede fornyelse af fødevarer kontrollen vil tage afsæt i en uafhæn-